

מסורת הש"ס

מי שאחזו פרק שביעי גימין

ס.מ.

לעזי רש"י

לכרוקסי. חולי שבעין שקורין טייל"א: גוויין מחמת זקנה: וגיבסיה בטולא. **סריא מנסא כוחלא וחדא מנסא מיניא**. ממנו: **תלפא מכחלי**. מחול הוא כנף עץ שנטעל בו החול ונותן בעין: **תלפא מכחלי**. שלשה פעמים: לימלי. יסוס בעינו: דאי לא. מחדהר דלא לימלי טפי פקע עיניה: לשברירי דליילא. סגוריס גדלות על הארס בלינה: **שודרא ברקא**. חבל של שיער בהמה ושל זנב סוס ופרה: וניסר **חדא כרעא מיניה וחדא כרעא מכלבא**. יקסור אחד מרגליו ורגל הכלב בשני ראשי הנבל: ונטרפו ינוקא **הספא אכסריה**. יקסוקו מיוקוק שכי מהסיס אחרי: ויאמרו. להש זה: **אסא כלבא אכסא סרגול**. וקן כלב שזטה מרגול: אומלי. תמיכת גשר: ונפניכו ניהליה. בני הנחיס להקן אומלי ציטורא דרשא: קלקלי. אשפות: ליפסוט. תיר הקשר מרגול: ככסיפא דעיניה. כצבת עיני: סומקי. טחוליס: **אחספא דאומא**. כלי חרס מגול שמקוין לתוכו דם: ונימא ליה עורא. לפמיתא הכ לי ואיכול: פפי שילא כו'. להש הוא: טעס דלי כמי כספ. להש הוא: אשלא דטוריא. חבל של מיטה: וקורטפא. יייר של מוכין: וטוריקא. קרוי"ג: וסומקא דלולבא. דבר אדום הגדל בלולב: ונדיל פסילתא. לשון גדלים. יעשה פמילה מן הזמר: ולעמיש כחלא. ישרה בחומץ: ונינדביל. יגלגלו כאפר ודבק האפר בו: ונשרו עליה. דרך מרחי: סריך. נדק הקס דגס: אשטרי"ס: כיון. דמא דכנדא שהיא תלויה למטה מן הריחה עולה למעלה ופסיק דרך הפה: אימר **אסומי אסמה**. כולה כנדא ולא נשמיר הימנה כלום ונפל לריאה דרך קנה הכנד שמוזכר לקנה של ריאה: כוני. מלא אברוף: פירמא דסילקא. קנינת מרדס מנידור"ר: פירמא. מין עשב וי"א מדיירשר"ש: ונגנדן. כשיער כל אלו: כנסא פטירפא. אנטרי"ל של בהמה שהיתה פטר רחם לאמה: לככא. חולי השיינס הפנימיים: סומא יחידא. ראש שוס שלא היה בו אלא זלע אחד: ונמרסיס. ישחקנו: אסורפא דליילונא. על זפוקן של כוהן יד: ונדדה לבשריה. שלא יגע אותו שוס כבשרו: דקסי לחיורא. לרע"ב. אכענועות הגדלים

הכא משמע דיש לה רפואה וכן צפי המוליא יין (שנה דף עח.) נמי קאמר שכן כותלין לכרוקסי וקשה דכבטורות (דף נח:) חשיב ליה גבי מומין הקצועין ואומר רבינו יצחק דלל מה שאינו עובר מאליו או ע"י רפואה קלה חשיב מוס קצוע י"י נמי רפואה דהכא ודהמוליא היינו בתחילת המולי אכל כסוף המולי אין לו רפואה: **לבבא**. שניס כדפי כקונטרס כלן ולא כמו שפירש בעלמא (ע"ו דף קמ.) דהיינו מניכיס מדאמרין בערבי פסחים (דף קיג.) לא משקך ככא וכן בחולין (דף נע:) נמור ככי ושיני דגברי זה לא שייך לומר במיכיס: **כ**

וליתבינהו ניהליה כביצורה דרשא וניבלינהו ב"קלקולי דמתא בחר הכי לפשוט שודרא ברקא ונימרו הכי שברירי דפלוגי בר פלוניתא שבקינהו לפלוגי בר פלוניתא וליחרו לכלבא בבכיתא דעיניה לשברירי דיממא ליתי שבעה סומקי מגווא דחיותא ונישוניו אחספא דאומנא וליתבי איהו מגווא ואיניש אחרינא מאבראי ונימא ליה עוריא הב לי דאיכול ונימא ליה האך פתיחא סב איכול ובחר דאכיל ליתבריה לחספא דאי לא הדדי עילוייה לדמא דאתי מחירא ליתי גברא כהן דשמיה לוי וליכתוב ליה לוי למפרע ואי לא ליתי איניש מעלמא וניכתוב ליה אנא פפי שילא בר סומקי למפרע ואי לא ניכתוב ליה הכי מעט דלי כמי כסף מעט דלי כמי פגם ואי לא ליתי עיקרא דאספסתא ואשלא דפיריאי עתיקא וקורטפא ומוריקי וסומקא דלוליבא ונקלינהו בהדי הדדי וליתי גבבא דעמרא וניגדול תרתי פתילתא ולממיש בחלא וניגדבל בקיטמא הדין וניתבי בנחיריה ואי לא יחזי אמת המיס דאולת ממורה כלפי מערב ונפסע וניקום חד כרעא להאי גיסא וחד כרעא להאי גיסא ונישקול מינא בידיה דימינא מתותי כרעא דשמאליה ובידיה דשמאלא מתותי כרעא דימיניה וניגדול תרתי פתילתא דעמרא וניממיש במינא וניתבי בנחיריה ואי לא ליתבי תותי מרובא ונייתו מיא ולישרו עליה ולימרו כי היכי דפסקי הני מיא ליפסוק דמיה דפלניא בר פלניתא לדמא דאתי מפומא בדקינן ליה בגילא דחיטתא אי סריך מריאה קאתי ואית ליה תקנתא ואי לא מכבדא קאתי ולית ליה תקנתא אמר ליה רב אמי לרב אשי והאנן איפכא תנן **נישל הכבד ולא נשתיר הימנה כלום הריאה שניקבה או שחסרה אמר ליה כיון דמפומיה קאתי אימור איתמוהי איתמוה אמר מר אי מריאה קאתי אית ליה תקנתא מאי תקנתיה ליתי שבעה כ"ו כוני מפירמא דסילקא ושבעה כוני פירמא דכרתי וחמשה כוני פירמא ותלתא כוני דטלפחי וכונא דכמונא וכונא דחבלי וכנגדן כנחא שיתראת וליבשיל וליכול ולישתי אבתריה שיכרא חריפא דטבת לכבא אמר רבה בר רב הונא ליתי תומא יחידא ונימריסי במישחא ומילחא ונתביה אטופריא דאליונא דההוא גיסא דכייב ליה ונחרד ליה גרנפא דלישא וניודרהר לבישריה דקשי לחיורא לחינכי אמר רבי יוחנן **חומתי כי ממרו ועיקרא דחומתי עדיף מממרו וניקוט בפומיה הני לאוקומי לבשולי ליתי פארי דריש נפיאי וטלפחי בעפרייהו ושובלילתא והומרתא דכשותא וניקוט כאמגווא בפומיה לאיפתוהו לינפח ליה חבירה תחלי חיורתא בגילא דחיטתא לאסוקי ליתי עפרא מטולא דבית הכסא וניגובל בדובשא וניכול דמעלי ליה לברסם ליתי כי פיסתקא דנישרו וכי אמגווא דחלבניתא דובשניתא ומלי תרוודא דובשא חיורא ומלי נטלא בת מחוזא חמרא נקדא ונישלוקינהו בהדי הדדי וכי בשיל נשדור בשיל ליה כוליה ואי לא ליתי רביעתא דחלבא דעזא חיורתי ונישייפה****

- טייל"א (מיל"א). קיום
- בעין הפוגע בראיה.
- קרוי"ג כרובס.
- איטרי"ס
- איטרי"ס. קש.
- פנידור"א
- מנידור"א. סילק קצין.
- מדייריש
- מדייריש. קין
- דובכן הבר.
- איטרי"ל. סוסן הפנימי.
- גל"ט [גל"ץ]. בלוט.
- אשטרי"ל
- אשטרי"ל.
- דלקת שקי"ס.
- פילטרי"ו [פילטרי"א].
- בן-חרצית (נחמ).
- כדמו"א [בלדימו"א].
- שוקר האלטיס.
- פנידור"א. חילבה
- (גורגרת יוחית, צמח
- המסמט לחבלין).
- הומל"ן. כשות.
- אשטרי"ל
- איטרי"ל.
- דלקת שקי"ס.
- צודי"ר [צודי"ר].
- נחל חרסם.
- גל"ט. בלוט.
- אמניק"א [אמניק"א].
- כלור. אטויה.
- גל"מ. חלבנה.

בגרון כמין גל"ט ובלשון רומי אשטריגיל"ן: סומסי כי ממרו. עלי של חמוס פילטרי"ו טוב לרפואה זו כמין עשב שקורין ממרו בלשון ארמי: ועיקרא דסומסי. שורש החימוס פילטרי"ו: עדיף. לרפואה מממרו. ממרו כדמוני' לשון מורי: פני. מומתי וממרו: לאוקומי. החולי שלא ינפח יותר מדאי: לבשולי. האכענועות שתקן להם שלהן לחון שהיא יולאה כשיבקעו אוחו: פארי דריש נפיה. סוכים גדולים שאפין למעלה כנפה כשמרקדין: ועלפחי כעפרי"הו. עששים עם עפר שנתלש בן: ושבלוליסא. תלתן פינגרי"י: וסומרפא דכשופא. פרת שכשנת הימל"ן: כאמגווא. כשיער אגוז: לפסומי. האכענועות של אשטריגיל"ן שיעקעו ותלא הלימה: לינפח ליה. בגרונו: בגילא דחיטתא. שהוא חלול ויכנס וזע השחלים לתוכו כראשו אחד ויכניסנו בתוך פיו של חולה עד הכליעה וינפח חכירו כראש האחר וילאו השחלים ופלו ויחטו על החולי: לאסוקי. להעלות גשר לרפואת הביקוע: מטולא דכיס הכסא. מחמת כל אנסיס המסודרות לבית הכסא בשדות וממוקטות כעין מושב: לברסם. חולי שקורין לורי"ר והוא נא מן הראש דרך החוטם: כי פיסתקא דנשדור. כשיער גל"ט של ארז מסס נשדור שקורין אמניק"א: תלכניסא דובשניתא. חלבנה ממוקת שקורין גלמ"א: פירודא. קף. נטלא. כלי מחזיק רביעית: חמרא נקדא. יין ללול יפה שאינו אדום: וכי בשיל נשדור בשיל כוליה. זה סימן יהיה לך לכשיבשל הנשדור כדוע שאר סמנין מנושלין לפי שהוא קשה: ונשייפה